

Psalm 42

tekst Willem Johan van der Molen en Jan Wit 1967

melodie Genève 1551
muziek Henk Vogel 2022

1. E - ven - als een moe - de hin - de
3. Hart, on - rus - tig, vol van zor - gen,
5. Laat zijn trouw de dag ver - blij - den
7. Hart, on - rus - tig, vol van zor - gen,

naar het kla - re wa - ter smacht,
vleu - gel - lam ge - sla - gen ziel,
en zijn lied de duis - ter - nis.
vleu - gel - lam ge - sla - gen ziel,

schreeuwt mijn ziel om God te vin - den,
hoop op God en wees ge - bor - gen.
Tot hem roep ik in mijn lij - den,
hoop op God en wees ge - bor - gen.

die ik a - dem - loos ver - wacht.
Hij ver - heft wie - ne - der - viel.
die de God mijns le - vens is:
Hij ver - heft wie ne - der - viel.

Ja, ik zoek zijn aan - ge - zicht,
Eens ver - schijn ik voor de Heer,
Vas - te grond van mijn be - staan,
Eens ver - schijn ik voor de Heer,

God van le - ven, God van licht.
vindt mijn ziel - het dank - lied weer.
waar - om ziet gij mij niet aan?
vindt mijn ziel het dank - lied weer:

Wan - neer zal ik hem weer lo - ven,
Hij, mijn God, hij heeft mijn le - ven
Moet ik on - der 's vij - ands sla - gen
hij, mijn God, hij heeft mijn le - ven

jui - chend staan in zijn voor - ho - ven?
dik - wijls aan de dood ont - he - ven.
thans dit som - ber rouw - kleed dra - gen?
al - tijd aan de dood ont - he - ven.

meno mosso

2. Tra-nen heb ik on-der 't kla-gen tot mijn spij-ze dag en nacht
4. Zie, ge-ker-kerd in ver-lan-gen, bal-ling ver-van waar gij woont,
6. God, dit zal mijn hart door-bo-ren, dat gaat mij door merg en been -

als mijn ha-ters ho-nend vra-gen: 'Waar is God die gij ver-wacht?'
hou-den ber-gen mij ge-van-gen, waar uw heer-lijk-heid niet troont.
van mijn vij-and moet ik ho-ren: 'God is ver, gij staat al-leen!'

Ik ge-denken hoe ik voor-aan in de rei-en op mocht gaan,
Wa-ter-vloed roept wa-ter-vloed! Al-ler diep-ten eu-vel-moed
Ho-nend vraagt men dag en nacht: 'Waar is God die gij ver-wacht?'

om mijn dank hem op te dra-gen in zijn huis op hoog-tij-da-gen.
heeft mij met ge-weld be-dol-ven: al uw ba-ren, al uw gol-ven!
In ver-druk-king moet ik le-ven, door mijn vij-an-den om-ge-ven.